

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.747 van 26 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 april 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 20 mei 2005 het Rijk binnen en diende op 21 september 2005 een asielaanvraag in. Op 26 februari 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U zou over de Srilankaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Jaffna. Uw vader werkte voor de overheid. Na zijn pensionering uit overheidsdienst zou hij problemen gekregen hebben met “PLOTE” (People’s Liberation Organisation Tamil Eelam). Jullie zouden naar Mankulam verhuisd zijn. In 1998 zou uw familie omgekomen zijn tijdens gevechten. Hierna zou u zich bij de “LTTE” (Liberation Tigers of Tamil Eelam) gevoegd hebben en klussen voor hen uitgevoerd hebben. Zo zou u voedselpakketten verdeeld hebben en propaganda gemaakt hebben. In 2000 zou u zwaar gewond geraakt zijn. U zou tot 2003 opgenomen zijn in een “LTTE”-ziekenhuis. Na uw ontslag uit het ziekenhuis zou u naar uw oom in Batticaloa gegaan zijn. U zou niet meer voor de “LTTE” gewerkt hebben. In 2004 splitste de Karunabeweging zich af van de “LTTE”. Er zou een oproep uitgegaan zijn naar alle leden van de “LTTE”-Prabakharan om het gebied onder controle van Karuna te verlaten. Daar u hier niet op gereageerd zou hebben, zouden zowel mensen van de “LTTE” als van de Karuna-beweging u gezocht hebben. U zou een tijdlang ondergedoken geleefd hebben bij een priester in*

Batticaloa. In juli 2005 zou u naar Colombo vertrokken zijn, waarna u in september 2005 Sri Lanka verlaten heeft. U diende hier op 21 september 2005 een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een kopie van uw identiteitskaart, een geboorteakte, een brief van uw oom, twee brieven van priesters dd. 24/11/2005 en 12/06/2008, verschillende krantenartikels die handelen over de algemene situatie in Sri Lanka, medische attesten, een akte van uw dorps hoofd dd. 24/11/2005, een brief van uw baas en foto's van uw vernielde woning."

1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

Nopens de status van vluchteling.

3. Verzoeker *"meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling"*.

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Zijn bewering *"Dat men niet de minste twijfel heeft over zijn afkomst uit SRI LANKA. Dat hij originele stukken hierover neerlegt"* mist feitelijke grondslag aangezien verzoeker slechts originele kranten neerlegt maar geen originele identiteitsdocumenten met foto. Verzoeker heeft de kopie van een identiteitskaart en een geboorteakte aangebracht maar toont niet aan dat het voor hem onmogelijk is zijn identiteit genoegzaam aan te tonen. Dit klemt temeer aangezien verzoekers voorgehouden reisweg evenmin kan overtuigen. Verzoeker legt immers geen documenten neer ter adstructie van zijn reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Voor zover verzoeker stelt dat hij illegaal reisde en de grensinspectiediensten heeft kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Dit is niet het geval. Dat hij kon reizen zonder de gegevens te kennen die op het vals paspoort vermeld worden is dan ook niet geloofwaardig, noch zijn verklaring hiervoor *"Daarom moest ik lopen alsof ik mentaal probleem had, zo kon hij me zonder probleem Europa binnen krijgen."* (gehoorverslag CGVS, 17.11.2008, p.6) Voorgaande verklaringen hypothekeken verzoekers algehele geloofwaardigheid alsook zijn verklaringen illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen.

4. De asielaanvraag werd afgewezen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers voorgehouden verblijfplaatsen alvorens zijn vlucht naar Europa, noch aan zijn voorgehouden betrokkenheid bij het LTTE.

- 4.1.1. Verzoeker stelt *“De redenen waarom men hem niet gelooft zijn voor hem onbegrijpelijk. Ten eerste in Europa worden de grote wegen aangeduid met A 9 en anderen cijfers doch voor hen is dat de grote baan van Jaffna naar COLOMBO. Over de partijen die het gebied controleerden zegt verzoeker zeer duidelijk het volgende: Dat LTTE steeds het grondgebied controleerden alleen van mei 1997 tot december 1998 slaagde het leger erin om het LTTE terug te dringen tot PULIYAMKULAM maar nadien raakte LTTE terug meester over het ganse gebied en drongen zij het leger terug tot in Vavunja tot in 2008 Uiteraard is het nu het Sri lankese leger dat het gebied controleert. Op 23 november 1990 heeft de LTTE het sri Lankese leger aangevallen en werd het gebied rond Mankulam LTTE AEREA en dit met alleen de korte tussenperiode van 1997 tot in 1998.verzoeker kan dit dan ook ondersteunen met de nodige krantenartikels die in bijlage worden gevoegd.”* Ter terechtzitting benadrukt verzoekers raadvrouw dat het niet ernstig is dat verzoekers herkomst uit het noorden van Sri Lanka enkel op grond van informatie over de bezetting van Mankulam ongeloofwaardig wordt geacht te meer nu verzoeker originele krantenberichten neerlegt die de informatie weerlegt waarop het CGVS zich steunt. Verzoekers raadvrouw meent dat haar cliënt dit ter terechtzitting had kunnen benadrukken en bevestigt dat hij daarnaast geen nadere gegevens of elementen heeft om de bevindingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te weerleggen.
- 4.1.2. Verzoeker gaat eraan voorbij dat de bestreden beslissing niet slechts steunt op de informatie over de bezetting van Mankulam en maar op een aantal argumenten die het voorgehouden verblijf van verzoeker in Mankulam van 1991 tot 2000 niet kan aantonen: *“U verklaarde sinds 1991 in deze stad gewoond te hebben en dit tot u in 2000 gewond geraakte en in een ziekenhuis te Mulankavil terecht kwam (gehoorverslag CGVS 17/11/2008 p. 2). Hier kan geen geloof aan worden gehecht. Zo wist u vooreerst niet aan welke grote weg deze stad ligt (A9), u wist enkel dat ze richting Jaffna loopt (gehoorverslag CGVS 17/11/2008 p. 3). Voorts verklaarde u dat Mankulam sinds u daar verbleef in 1991 steeds in handen van de “LTTE” was en dit tot het ogenblik dat u daar vertrokken bent in 2000 (gehoorverslag CGVS 17/11/2008 p. 3). Het leger zou in al die jaren wel ooit aanvallen gelanceerd hebben in de streek maar ze zouden nooit dichterbij dan tot 10 km van Mankulam geraakt zijn, waardoor de stad steeds in “LTTE”- handen bleef. Daar u zoveel jaren onder de “LTTE” gewoond heeft, is het opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent wie de militaire Tijgercommandant in de stad was (gehoorverslag CGVS 17/11/2008 p. 3). Voorts blijkt uit openbare bronnen dat de “LTTE” tussen 1991 en 2000 Mankulam niet steeds onder controle had zoals u beweerde. Uit deze bronnen blijkt immers dat het Srilankaanse leger deze stad bezette tussen 1998 en 1999. Mankulam was tijdens deze jaren de meest noordelijke legerpost aan het front. Dat u dit niet zou weten terwijl u toch verklaarde in deze periode in de stad gewoond te hebben is volledig ongeloofwaardig. Na confrontatie ontkent u dit simpelweg, wat geen afdoende verklaring vormt (gehoorverslag CGVS 17/11/2008 p. 4). Deze vaststelling heeft ook gevolgen voor uw bewering actief geweest te zijn voor de “LTTE”. Daar het niet aannemelijk is dat u tussen 1991 en 2000 in Mankulam verbleef is het ook niet aannemelijk dat u in 1998 in Mankulam bij de “LTTE” ging.”*
- 4.1.3. Dat officiële benamingen van grote banen in Sri Lanka in praktijk niet worden gehanteerd wordt door verzoeker niet aangetoond noch geobjectiveerd en kan bezwaarlijk een aannemelijke verklaring bieden voor zijn onwetendheid. Verzoekers toelichtingen post factum inzake de controle over het gebied kunnen zijn foutieve verklaringen op het Commissariaat-generaal niet vergoelijken en zijn bovendien andermaal onjuist aangezien verzoeker in het verzoekschrift beweert dat *“het Sri Lankaans leger in 1997-1998 kortstondig de macht overnam”* terwijl uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt dat dit in de periode 1998-1999 was. Verzoekers onwetendheid over de inname door het Sri Lankaanse leger in 1998 en de herinname door de LTTE in 1999 is geheel onaanvaardbaar aangezien beide gebeurtenissen gepaard gingen met de bijzonder zware gevechten. Bij de herinname in 1999 vielen honderden slachtoffers, moesten de troepen van het Sri Lankaanse leger meerdere strategische dorpen verlaten en kwamen in vier dagen meer dan duizend soldaten om.

- 4.1.4. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hecht evenmin geloof aan verzoekers beweerde activisme voor het LTTE. Verzoeker stelt *“Hij ging na de dood van zijn familie bij LTTE doch niet bij de militaire vleugel, dit kan men hem toch niet verwijten dat is een keuze die hij gemaakt heeft. Hij is wel lid geworden van LTTE maar is uit angst nooit bij de militaire vleugel gegaan, daardoor zijn er heel wat misverstanden ontstaan. Dit was een duidelijke keuze van hem.”*
- 4.1.5. Verzoekers verklaringen dat het LTTE hem de vrije keuze liet slechts politiek actief te zijn en hij zich niet militair hoefde te engageren alsook dat *“de tijgers nooit onder dwang iemand meenemen”* (gehoorverslag CGVS, 17.11.2008, p.8) wijzen erop dat verzoeker niet bekend is met het LTTE noch met de situatie in het LTTE-gebied. Verzoekers antwoorden tijdens het verhoor zijn ontwijkend en nietszeggend zodat hij niet aannemelijk maakt de situatie en bedreigingen in LTTE-gebied ervaren te hebben. Zijn verklaringen *“als kind heb ik nooit van Tijgers gehoord. (...) op 16 jaar was u toch geen kind meer? Ik voelde me nog jong”* (zie CGVS-verhoor 7 december 2005) zijn onaanvaardbaar daar reeds jarenlang in Noord-Sri Lanka gevochten werd. Verzoekers aanvankelijke verklaringen dat hij *“uit angst”* geen LTTE-lid werd is strijdig met zijn latere gewijzigde versie en toelichtingen niet enkel lid te zijn geweest maar ook actief meegewerkt te hebben met de LTTE. Verzoekers verklaringen komen dan ook ingestudeerd en verzonnen voor te meer nu hij niet in *staat was om zijn eigen activiteiten nauwkeurig te beschrijven en onder meer geen enkel concreet voorbeeld kon geven van een herdenkingsceremonie die hij georganiseerd zou hebben* (CGVS-verhoor 7/12/2005 p. 9, CGVS-verhoor 17/11/2008 p. 7). Verzoeker toont niet aan in het noorden van Sri Lanka gewoond te hebben, noch bekend te zijn met deze regio en de gevechten in het gebied.
- 4.1.6. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wijst er verder terecht op dat wat verzoekers verblijf in Batticaloa betreft, zijn verklaringen strijdig zijn met de documenten die hij in dit verband neerlegt *“U beweerde in februari 2003 bij uw oom in Batticaloa aangekomen te zijn en vanaf april 2004 tot juni 2005 wegens problemen bij een priester in Batticaloa te zijn gaan wonen (gehoorverslag CGVS 17/11/2008 p. 2). U legde een brief voor van deze priester (Ignace Joseph). Uit de inhoud van deze brief blijkt echter dat u van april 2004 tot juli 2005 bij uw oom verbleef.”* Verzoeker biedt voor deze vaststellingen wederom geen aannemelijke verklaring, wat de geloofwaardigheid van het asielrelaas verder ondermijnt.
- 4.1.7. Verzoeker legt ter terechtzitting een medisch attest neer waarvan de kopie per fax en per brief werd overgemaakt, waarin gesteld wordt dat hij ambulante gevolgd wordt *“voor posttraumatische depressie en onderste lidmaat na oorlogsongeval”*. Het medisch attest herneemt verzoekers verklaringen doch uit het operatieverslag blijkt dat verzoeker aan een liesbreuk werd geopereerd dat bezwaarlijk op een oorlogsongeval kan wijzen. De op het CGVS neergelegde medische documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers relaas niet herstellen.
- 4.2. Verzoeker voert aan *“Het staat niet ter discussie dat de huidige situatie te Sri Lanka nog steeds zeer precair is en de veiligheid in zijn land van herkomst onmogelijk kan gegarandeerd worden. Het land is terug in staat van burgeroorlog en hij vreest voornamelijk de autoriteiten. De toestand in Sri Lanka is op zijn minst ernstig en zorgwekkend (...) VAST STAAT DAT BEGIN 2009 DE ALARMERENDE BERICHTEN OVER SCHENDINGEN VAN HET INTERNATIONAAL HUMANITAIR RECHT IN HET STEEDS KLEINER WORDENDE GEVECHTSGBIED IN HET NOORDEN VAN SRI LANKA TOENEMEN. ENERZIJDZ ZOU HET LTTE BURGERS MISHANDELEN EN GEDWONGEN RECRUTEREN. ZE ZOUDEN OOK BURGERS VERHINDEREN HET LTTE GEBIED TE VERLATEN. ANDERZIJDZ IS ER SPRAKE VAN DE SCHENDINGEN VAN HET SLA LEGER. HET LEGER ZOU ONVOLDOENDE REKENING HOUDEN MET DE AANWEZIGHEID VAN BURGERS BIJ HUN LUCHTBOMBARDEMENTEN EN ANDERE MILITAIRE ACTIES.ZO ZOU ONDER MEER EEN ZIEKENHUIS ZIJN GEBOMBARDEERD. INTERNATIONALE*

HUMANITAIRE ORGANISATIES NEMEN HET LEGER OOK KWALIKJ DAT ZE DE TOEGANG VOOR HULPVERLENERS ZWAAR BEMOEILIJKT. OOK HET INTERNEREN VAN BURGERS DIE UIT HET OORLOGSGEBIED ZIJN GEVLUCHT WORDT OP VEEL KRITIEK ONTHAALD” en wijst op diverse algemene informatie dienaangaande en citeert uit verschillende persberichten, mensenrechtenrapporten en het Cedoca-document CL 2008-010W.

- 4.2.1. Het volstaat niet te wijzen op de algemene situatie in het land van herkomst en naar algemene rapporten om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Verzoeker toont zijn identiteit en nationaliteit niet aan. Hij maakt geen bijzondere, noch elementaire bekendheid met het noorden van Sri Lanka aannemelijk.
- 4.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

5. Verzoeker meent *“Dat de bestreden beslissing een flagrante schending is van*

- 1) het subsidiaire beschermingsstatuut*
- 2) het zorgvuldigheidsbeginsel*
- 3) de materiële motiveringsplicht”.*

6. Verzoeker voert aan *“Het CGVS baseert zich m.b.t. het feit dat verzoeker zou kunnen terugkeren naar SRI LANKA op informatie die zich in het administratief dossier zou bevinden zonder evenwel te verwijzen naar concrete informatie of enig concreet rapport!! Zij vermelden op geen enkele wijze op welke exacte informatie zij zich baseren om uit te maken dat hij kan terugkeren. Zij vermelden verschillende bronnen doch wanneer men deze dan gaat verifiëren dan bestaat er toch duidelijk een andere visie vanuit deze bronnen over het huidige beleid met betrekking tot erkennen en toekenning van het statuut van vluchteling en van al of niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut. Men verwijst immers bij zijn bronnenvermelding naar het Nederlands ambtsbericht, naar het UNHCR, naar het tamilnet, allemaal bronnen waar bij nazicht van deze bronnen zeer duidelijk wordt gemaakt dat er momenteel geen intern vluchtalternatief is voor tamils komende uit het Noorden. Dat er willekeurige arrestaties zijn in COLOMBO, dat de mensenrechtenorganisaties bekommerd zijn om de veelvuldige mensenrechtenschendingen ook in Colombo. Dat er blijkbaar geen afweging van al deze bronnen is gemaakt in het kader van het risico tot terugkeer, waarbij zijn persoonlijke situatie afdoende is onderzocht. Dat dit een schending is van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.”*

- 6.1. Verzoeker gaat uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing en/of de informatie waar de motivering op steunt, aangezien de bestreden beslissing concludeert dat *“Uit informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt tenslotte dat in het noorden van Sri Lanka sprake is van een intern gewapend conflict, maar dat dit niet geldt voor andere delen van het land”* wat steun vindt in de informatie toegevoegd aan het dossier (Cedoca-document CL 2008-010W, p.4-9, met voetnoten.
- 6.2. Verzoeker *“vreest dat artikel 3 van het EVRM zal geschonden worden indien hij dient terug te keren naar hun land van herkomst”*. Verzoekers opmerking *“Er mag geen tamil meer worden uitgewezen zolang er geen onderzoek naar de veiligheid ter plekke is verder gezet”* benadrukt de Raad dat hij te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008,

nr. 184.647). Gelet dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980 werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). Verzoeker heeft zijn identiteit en nationaliteit niet aannemelijk gemaakt en aldus niet aangetoond in de negatieve belangstelling te (kunnen) hebben gestaan van de Sri Lankaanse autoriteiten. Zijn relaas is ongeloofwaardig en intern dermate tegenstrijdig dat zijn eerste versie de latere opheft.

7. Verzoeker citeert in het verzoekschrift artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, beroept zich in het bijzonder op artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en argumenteert *“De algemene toestand in Sri Lanka is thans zeer ernstig, er is sprake van een intern gewapend conflict, in feite is er terug een burgeroorlog. Niet alleen de algemene toestand in Sri Lanka maakt het voor verzoeker onmogelijk om terug te keren maar ook hun persoonlijke toestand.”* Verzoeker wijst erop dat hij *“is immers afkomstig uit het noorden van Sri Lanka en tamil. Hij kan onmogelijk terug gelet op zijn tamilafkomst. Bovendien is Colombo geen intern vluchtalternatief voor hem. Immers in Colombo is er sprake van arrestaties van tamilburgers in het kader van verhoogde veiligheidsmaatregelen naar aanleiding van het conflict tussen de overheid en de LTTE.”*
8. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van het EHRM *“en onder meer in hun arrest Groot Britta[n]nië veroordelen”* maar geeft niet aan naar welk arrest gerefereerd wordt. Voor zover verzoeker verwijst naar de rechtspraak EHRM, *N.A. v. The United Kingdom* van 17 juli 2008 (NAV 2008/27) kan worden vastgesteld dat het EHRM niet aanneemt dat de verslechtering van de veiligheidssituatie een risico oplevert voor alle Tamils die terugkeren naar Sri Lanka. Het EHRM meent dat een risico-inschatting voor Tamils alleen op individuele gronden kan plaatsvinden en benadrukt de individualiseringsvereiste.
 - 8.1. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden vastgesteld dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoeker. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.
 - 8.2. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker zijn voorgehouden identiteit niet genoegzaam aantoonst en zijn verblijf in het noorden van Sri Lanka ongeloofwaardig is. Verzoekers verklaringen kunnen over de hele lijn niet overtuigen zodat ook zijn nationaliteit niet wordt aangetoond. De Raad hecht geen geloof aan kopieën van identiteitsdocumenten aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Verzoeker schendt derhalve de medewerkingsplicht en maakt het bewust onmogelijk een correct beeld te krijgen van zijn verblijfsrechtelijke status alvorens zijn vertrek en van zijn huidige staatsburgerschap. Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in (het noorden en oosten van) Sri Lanka.
 - 8.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

